

NIEZWIĘDŁY (8) *part praet act*

W pisowni łącznej (4), w rozłącznej (4).

e jasne.

sg m G niezwiędł(e)go (1). ◇ A niezwiędły (1). ◇ V niezwiędły (1). ◇ f N niezwiędł(a) (1). ◇ G niezwiędł(e)j (1). ◇ A niezwiędłą (2). ◇ n D niezwiędł(e)mu (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

I. *W funkcji właściwej: Który nie zwiędł (1) : ma być obierana Gorczycza czoby nie zwiędła FalZioł I 124d.*

II. *W funkcji przymiotnika: Taki, który nie podlega więdnięciu; w przen; immarcescibilis Vulg; non marcescens Cn (7) : S. Iozeph oblubieniec y małżonek/ kwiątá czyfności nigdy niezwiędłey/ pánny Bogárodzice SkarŻyw 241.*

W połączeniach szeregowych (2): RejPos 301v; Błogofławiony Bog [...] ktory wedle wielkiego miłóśierdzia fwego odrodził nas [...] ku dziedźictwu niefkážitelnemu/ y niepokalánemu/ y nie zwiędłemu [immarcescibilem; kthore zwiędnać nie może Leop]/ ná niebieśiech WujNT 1.Petr 1/4.

Wyrażenie: »wieniec, korona niezwiędła(-y)« (3:2): A gdy fie wam zyáwi Kłiążę wfzytkich páfterzow/ pewnie tego bądźcie iści/ iż zá to weźmiecie koronę ząwždy świeżą á kwitnącą/ á nigdy nie zwiędłą. RejPos 301v, 346v; Zá co odpłáty dostał wiekuiſtey y wieńcá ćierpliwości fwey nigdy niezwiędłego/ od krolá páfterzow Páná náłzego Iezufa SkarŻyw 392, 393; A on wieniec niezwiędły/ pánieńftwá fwoiégo/ Nieśćie zá vpominki SiebRozmyśl [M2].

Cf NIEZWIĘDLIWY, ZWIĘDŁY

AK